

אהרן פוייפר זצ"ל לעיון, ולמחרת שאלני "בן כמה המחבר", אמרתי לו כבן שלשים. והשתומם ואמר לי: כתבתי ספר בן 450 עמודים על הלכות שבת, ואני גונז אותו מפני ספר מנוחת אהבה... כן ידוע על רב אשכנזי בבני-ברק שנותן שיעור לספרדים בהלכות שבת, ולפני כל שיעור מעיין במנוחת אהבה. וכן שמעתי על תלמידי ישיבת "קול תורה" בירושלים (רובם ככלם אשכנזים), שבכל לילה בסדר ג' לומדים בחברותות ספר מנוחת אהבה וברכת ה', ואינני יודע מה פשר הרדיפה "האובססית" שרודף אותו הר"י יוסף נ"י י"א שנים אחרי פטירתו, שגם בספר מוסר מנוקד לבעלי בתים על סדר הפרשיות (להרב דוד רחימי הי"ו) ישנה הסכמת הר"י יוסף, ובה "השגה" על מחבר אחד ע"ה בדין עניית אמן על הלל דר"ח, ומה ענין שמטה אצל הר סיני? הלא טוב טוב הוא שיחבר ספר או קונטרס השגות על כל דברי הגר"מ לוי, מאה או מאתים השגות, לעיון חכמי הדור, ואם הדברים נכונים ומוכרחים אין משוא פנים בתורה. רק שני תנאים עליו לזכור: א) לכתוב בענוה ולא בתקיפות. ב) שאפילו תהיינה אלף השגות לא יגרעו מכבוד המחבר מאומה. הראב"ד כתב על הרמב"ם אלפיים וקכ"ח (2128) השגות בחריפות רבה (כפי שמנאם הרב מרכבת המשנה בסוף ספרו, ונתן בהם סימן. ע"ש). ואדרבא כבוד הרמב"ם בעוה"ז עלה עשר ידות, כמ"ש בהקדמת רב פעלים ח"א.

ולפלא על הה"כ נ"י שנתחלף לו בין אוהב לאויב, ובשנת התשל"ז שלח למערכת אור-תורה מאמר על שם "הרב מאיר יוחנן" להגן על מר אביו שליט"א בענין היתר הקראים, שפגעו בו אינשי דלא מעלי ממאה שערים וכתבו עליו רא"ש ל"ץ (עפרא לפומייהו). ואז כתב אלי שבהיות וירחון אור תורה מקובל גם אצל הקנאים לכן תדפיס מאמר זה. ונעניתי בחפץ לב (אז הייתי העורך), ונדפס המאמר בחדש ניסן התשל"ז (סי' קכ"א). וכן בענין הדלקת נרות שבת לבנות היה פולמוס ארוך באו"ת (אייר התשל"ו). וכן מקרוב כשנכנסו אנשי ש"ס להסתדרות ושאו עליהם הליטאים כאריות. ואח"כ בענין גיורי צה"ל שחשבו בעתון הידוע לבטל גיורים למפרע. וכל פעם שפגעו האשכנזים בכבוד הגר"ע יוסף ותנועת ש"ס, חומה היינו עליהם (גם אני גם הגר"מ לוי) והשבנו על חלומותיהם ועל דבריהם, ועכשיו יכתוב עלינו באחד מספרי תולדות הגר"ע יוסף "אין מי שחולק על אבא רק הרב מאזוז בענין שבועה בכתובה", האומנם? ! כך מגיע לנו?

ועיין בשו"ת שבט הלוי ח"ג או"ח (מהדורא תניינא סי' א') שביקש השואל למחות "נגד רב מפורסם" אשר נדפס בשמו באיזה ירחון, שכתב על הרמ"א